

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

4. Confirmatio de Regis emunitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

blimitas nec cuiuslibet judicium sœva cupidas refragare tenter. Et ut præsens auctoritas tam præsentibus quam futuris temporibus inviolata Deo adjutore permaneat, manus nostræ subscriptionibus infra roborare decrevimus.

Confirmatio de emunitate.

IV. Principali quidem clementia cunctorum decet accommodare aure benigna; præcipue qua pro compendio animarum a præcedentibus Regibus parentibus nostris ad loca sanctorum probantur esse indulta, devota debemus mente perpendere, & congrua beneficia, ut mereamur in mercedem esse particeps, non negare, sed robustissimo jure per nostris oraculis confirmare. Igitur apostolicus vir ille, illius civitatis Episcopus, clementiae regni nostri suggestus eò quod ille Rex per suam auctoritatem sua manu subscriptam de villas Ecclesiæ suæ illius, quod ad præsens possidebat, vel quod à Deo timentibus hominibus ibidem inantea delegabatur, integrum emunitatem concessisset ut nullus judex publicus ad causas audiendum, vel feda exigendum, nec mansiones aut paratas faciendum, nec fidejussores tollendum, nec homines ipsius Ecclesiæ de quilibet causas distringendum, nec nullas redhibitiones requirendum, ibidem ingredere non præsumatis; sed sicut ipse beneficius à jam dictis Principibus ad jam dicta Ecclesia fuit indulitus & usque modo conservatus, ita & deinceps per hanc nostram auctoritatem generaliter confirmatum in Dei nomine perenniter maneat inconvulsum; & quicquid exinde sicutus noster poterat sperare, in luminaribus ipsius Ecclesiæ in perpetuum proficiat. Et ut hæc auctoritas tam præsentibus quam futuris temporibus inviolata Deo adjutore possit constare, subitus eam propria manu decrevimus robore.

Præceptum de episcopatu.

V. Ille Rex viro apostolico illo Episcopo. Quamvis nos administrandum gubernandumque rerum statum præcelsis occupationibus regiæ sollicitudinis cura constringat, nihil tamen tam principali quam Principe dignum est ut cum a pastorali paululum aberrat plebs destituta præsidio, pro salute animarum hujusmodi personis locis celsioribus pontificalem propiciat committere dignitatem in quibus maneat duplice sermo, ut populus magistrum, aëtus Christi imitetur discipulus; qui plebem non minus pietate quam fervitate constringat, qui sciat commissa sibi talenta assidue prædicationis sermonibus expolire, & adquisita multiplicataque gre-
gis sui salute, ad ovile dominico nullis mali-
culis sordidato valeat præsentare. Et quia cognovimus sanctæ recordationis Domino illo urbis illius antestite evocatione divina ab hac luce migrasse, de cuius successore sollicitudine congrua una cum Pontificibus vel proceribus nostris pleniū tractantes, decrevimus inlustri viro aut venerabili illo in ipsa urbe pontificalem in Dei nomine committere dignitatem; quem plerunque apud animos nostros & actio probata commendat, & nobilitatis ordo sublimat, ac morum probitas, vel mansuetudinis & prudentiæ honestas exornat. Qua de re statuta præsentibus ordinamus ut cum adunatorum caterva Pontificum, ad quos tamen nostræ serenitatis devotione scripta

A a iiij